

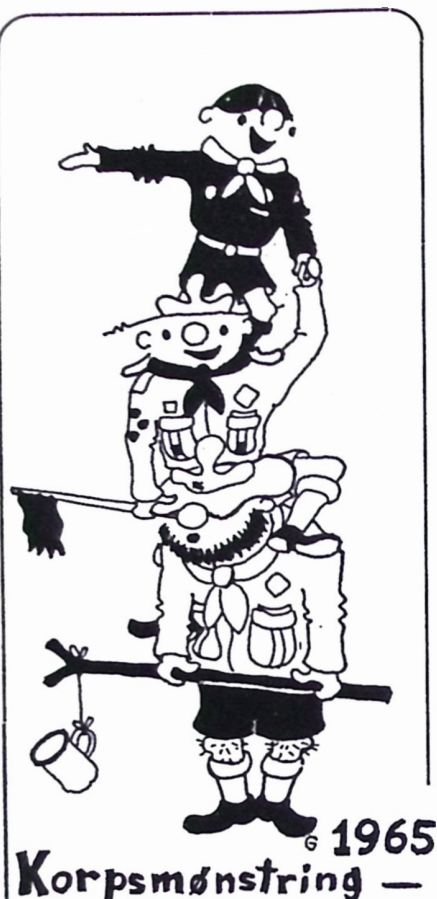

Spejdernes Magasin

49. årgang nr. 6

August - September 1965

23. april

talte korpset:

10.413 ulve
9.979 spejdere
1.720 skovmænd
1.098 rovere
3.856 førere & hjælpere
640 Gilwellspejdere
11 korpsledelse
27.717 ialt

Fremgang: 259

Spejderchefen har ordet:

Et sammentræf

Tilfældigt sammentræf af begivenheder kan ofte falde morsomt ud. Jeg var forleden ude for sådan et — jeg overlader til dig selv at bedømme, om det er morsomt.

En sikkert venlig, ældre dame skriver til mig:

»Jeg tillader mig at henvende mig til Dem angående en episode, jeg var ude for i en linie 5 fra Amager mod Nørrebro. Sporvognen var tæt pakket med passagerer, en del ældre, der var dårligt gående samt mødre med små børn på armen. Der sidder fire store unge mennesker på 16—18 år, og jeg siger til dem: »Synes De ikke, det ville være høfligt, om I rejste jer for de ældre og mødrene med små børn?» At jeg fik et uartigt svar, behøver jeg vel ikke at sige...

Jeg troede ikke, at det var ånden inden for spejderbevægelsen. Jeg mente lige det modsatte.

Ja, det troede jeg da også — og så fik jeg kort efter i min post den engelske spejderchefes Sct. Georgsbudskab til sine spejdere:

»For mange år siden mødtes i Grækenland Spartanere og Atheniensere til et idrætsstævne. En ældre mand kom ind, og Spartanerne rejste sig alle som een mand for at tilbyde ham deres plads. Denne høflighed gjorde så stærkt et indtryk på Athenienserne, at de svarede med stærkt bifald, hvorpå Spartanerne råbte til dem:

I Atheniensere ved nok, hvad man skal gøre, men vi Spartanere gør det.

Behøver jeg tvære i moralen?

Ved du, hvad der skal gøres, og gør du det?

Et morsomt sammentræf — hm.

»Træer og vande, vind og ved, visdom, styrke og høflighed, jungle skærme dine fjed.«

Thorkild

I dette nummer:

Forsidebilledet viser en situation fra en af årets sommerlejre:

Kanofart på Gudenåen.

Foto: Finn Magnussen

Korpsmønstring	102
Spejderchefen har ordet	102
Landsskovmandsturneringen	103
Spejderhjælpen	104
Orientering i en nøddeskal	105
Forsteninger	108
Mand og Hus	110
Kirken i hverdagen	112
Nye besnøringer	113
Junglenyt	114
Jorden rundt i 80 dage	115
Under spejderhatten: Jens Hvass	116
Spejdertidende	117
Ærside	118

Landskovmands- turneringen

1965

Efter at landsdelsturneringerne er afsluttede, er vi nu klar til den afsluttende dyst, der finder sted for de udvalgte hold „et sted i Danmark“ i efterårsferien.

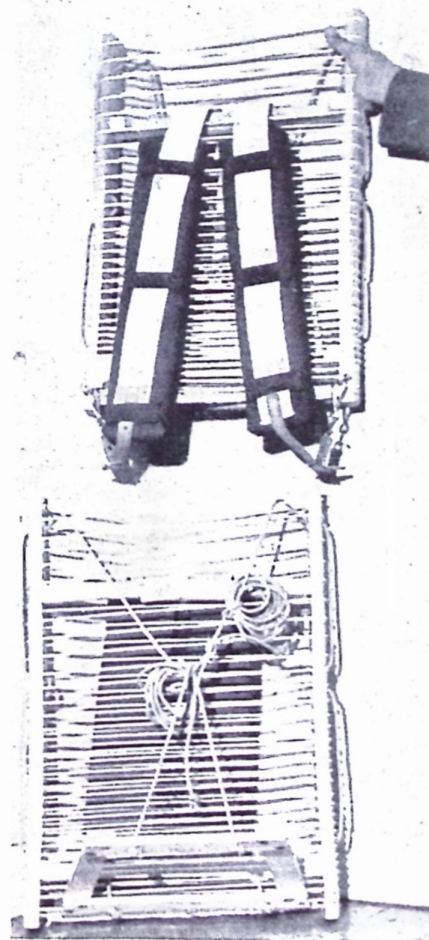
Nedenstående opgaver løses af deltagerne til den afsluttende del:

1. Hver skovmand indtjener kr. 40,-, der udgør deltagerkontingentet. Beløbet indbetales senest den 1. oktober på girokonto 95789, Det Danske Spejderkorps, Frydensdalsvej 32, København V. Husk at anføre begge deltagernes navne og trop.

Hvert skovmandshold afleverer ved den afsluttende del en rapport over indtjeningsmåden. Lærlinge, der tidsmæssigt ikke kan skaffe pengene ved ekstraintægter, får godkendt normal indtægt. Også i disse tilfælde kræves en rapport.

2. Holdet fremstiller sammen et kompas af følgende materialer:
1 korkprop, 30—35 mm i diameter.
2 stk. 1" stålsøm, gerne med små hoveder.
Aluminiumsblik, ca. 0,5×10×35 millimeter.
1 mm kobbertråd, 140—200 mm langt.
1 rund plasticpilledåse med låg, ca. 40 mm i diameter.

Kompasset medbringes til den afsluttende del. Medbring samtidig en rapport, der fortæller, hvordan holdet har afprøvet kompasset og trænet med brugen af det over en week-end. Fortæl også om jeres erfaringer med kompasset afprøvet med et rigtigt kompas.

*Et par meget flotte pakmejs
fra landsskovmandsturneringens
indledende del. (Nørrejske division)*

Begrebet »Spejderhjælp« er ved at gå ind i folks bevidsthed på samme måde som den lille daglige goodturn. Og det er jo vældig godt, om disse to former for hjælpsomhed, den enkeltes indsats og den større samlede foretagsomhed, kunne blive noget for spejderne karakteristisk.

Det er i år sjette gang, at Spejderhjælpen sættes ind, og det sker i dagene 13.—19. september.

I den uge går alle spejdere, fra samtlige fire korps — piger såvel som drenge, ulve og spejdere såvel som førere og rovere — i gang med oprensning af tagrender og grøfter, kulegravning af haver, pudsning af vinduer, vask af biler, rydning af pulterkamre o.s.v. for en rimelig timebetaling. — Når vi drister os til ved denne lejlighed at tage en mindre betaling for vort arbejde, er det fordi alt, hvad der tjenes, og som registreres på vort arbejdskort, helt og ubeskåret går til hjælp for syge børn et eller andet sted i verden.

Raske børn hjælper syge børn

Det er spejderhjælpens motto, som vi nu igennem fem år har efterlevet gennem en uges indsats hvert efterår. Det er faktisk ikke småpenge, der på denne måde er indtjent til det

gode formål. Sidste år alene indkom der en halv million, og gennem de fem år er beløbet, der har kunnet uddeles, nået op på næsten to millioner kroner. — 2.000.000, det er dog noget, ikke?

Og hvem er det så, der har fået andel i alle disse penge? — Ja, lad os f.eks. se på udelingerne fra 1964, hvor der som nævnt indkom ca. en halv million kroner.

Endvidere er der givet løfte om kr. 50.000 til indretning af to moderne operationsstuer i børnehospitalet i Valloire i Indien. Heraf blev 25.000 kr. ydet i 1964.

Ydre missions spedalskhedsarbejde fik 72.000 kr.

Endnu et bitte nøk...

I ugen 13.—20. september går vi altså i gang igen. Hver af os må få hænder, fødder, hoved eller andet i sving for at tjene penge til den gode sag. Husk, at det er meningen, at du virkelig skal arbejde for at tjene pengene, ikke at du bare slår far eller mor for dem. I sidstnævnte tilfælde ville Spejderhjælpen jo blot være en slags kamoufleret indsamling, og det var jo netop ikke meningen.

Ved ærligt arbejde hjælper vi dårligere stillede børn rundt omkring i verden, — og vel at mærke på en sådan måde, at hjælpen virkelig har

SPEJDERHJÆLPEN 65

Red Barnets spedalskhedsarbejde i Indien fik 250.000 kr.

Spejderhjælpen har påtaget sig at bygge en børnehave for 25 børn i det jordskælvsramte område i Grækenland, nærmere betegnet i Megalopoli. Hertil medgik 100.000 kr.

Til opførelse af en børnehave i Istanbul i Tyrkiet har man ydet 25.000 kr. og lovet et tilsvarende beløb i de to kommende år.

værdi, fordi vi er så mange om at skaffe midlerne.

Det er da en opgave med perspektiv i. Rigtigt noget for spejdere, som gerne vil være hjælpsomme. Lad os derfor se alle korpsets næsten 28.000 par hænder i arbejde i Spejderhjælpsugen. Vel mødt allesammen, thi

»Raske børn hjælper syge børn.«

ORIENTERING i en NØDDESKAL

KOMPASSET

på kortet – i terrænet

Inden vi starter på gennemgangen af kompassets brug, da lige lidt om dette.

Køb altid et godt kompas. Det bør være et vædskekompas, helst et med sigtespejl.

Men hvilken glæde har du ved at eje et præcisionskompas, hvis du ikke kan bruge det rigtigt? Lær at bruge det, så du udnytter dét, som du – eller tante Agathe – har betalt for.

Tekst:

Skipper

Tegninger:

Fritz Bay

& Skipper

NU KAN VI BEGYNDE

UDTAGNING AF RETNING PÅ KORTET – Se fig. 1.

Vi står i vejgaflen i NV-hjørnet af kortet (betegnet *Start*) og skal til sydenden af søen i kortets NØ-hjørne (*Mål*).

Intet i denne verden er helt nøjagtigt, heller ikke kompasgang. Hvis vi går direkte mod sydenden af søen (*Mål 1*), kan en lidt for sydlig kurs bevirke, at vi passerer søen uden at lægge mærke til den. Derfor flytter vi vort mål lidt nordpå til *mål 2*. Vi vil da altid ramme søen og behøver blot at følge bredden for at nå sydenden.

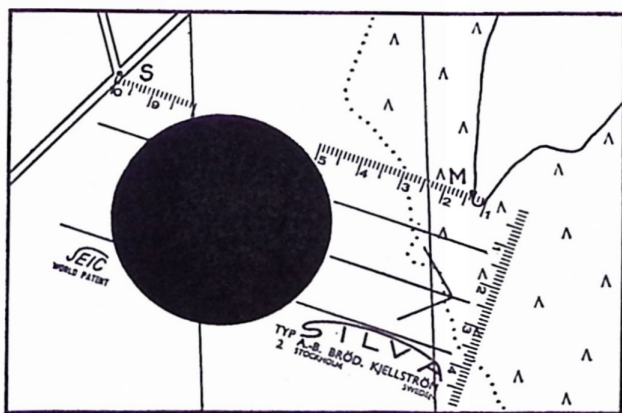

Fig. 2

Se fig. 3

Uden at skubbe til kompasset, drejer vi nu kompasset således, at nord-sydpilen, der er indgraveret i bunden af kompasset, bliver parallel med meridianen under kompasset.

For at kunne gøre dette nøjagtigt, findes der på kompasset indgraveret 9 par hjælpemeridianer. I vort tilfælde er det par nr. 4, vi benytter os af.

Bemærk: Det er stadig revnende ligegyldigt, hvilken retning kompasnålen peger i.

Den er derfor med vilje udeladt på tegningen.

Foruden kompasset skal vi bruge et par andre hjælpemidler:

Kort. Sørg altid for at have nyeste udgave. Årstallet, der fortæller, hvornår kortet sidst er rettet, står i nederste venstre hjørne.

Træk altid meridianerne (længdegraderne) op.

Lineal. Den må helst ikke være gennemsigtig, så er den nemlig for vanskelig at aflæse. Det skal ikke være en fornem en. Depotets reklamelinealer er glimrende.

Blyant. Spids og tilpas hård (nr. 3 eller 4). Brug aldrig kuglepen til indtegning af poster eller retninger på kortet.

Transportør (vinkelmåler) er en stor hjælp ved planlægningen hjemme. Jeg skal komme tilbage til den senere.

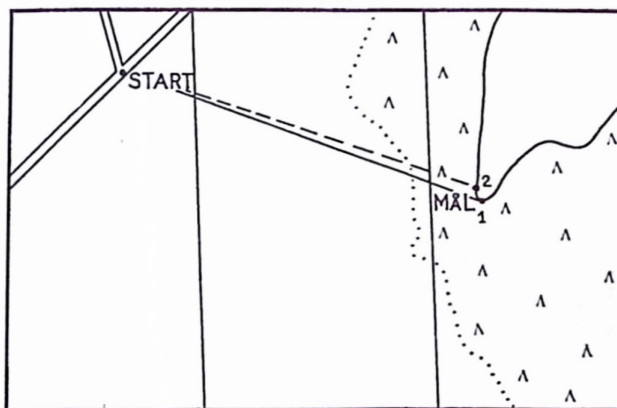

Fig. 1

Se fig. 2

Vi lægger nu vort kompas på kortet, således at den ene linealkant forbinder *start* og *mål*, at marchretningspilen peger mod *mål*, og at det drejelige kompasshus ligger over en af de optrukne meridianer.

Bemærk: Det er revnende ligegyldigt om kortet er orienteret, eller hvilken retning den drejelige kompasnål har. Vi anvender ved måling på kort kun kompasset som vinkelmåler.

På tegningen er kompasset derfor malet sort.

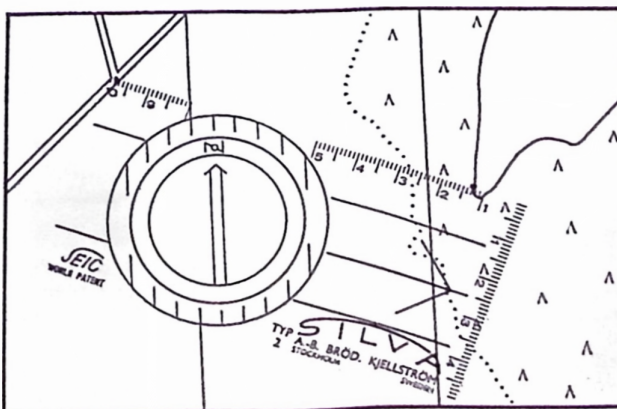

Fig. 3

Se fig. 4

Vend kompasset om og aflæs tallet ved den sorte streg (126).

Det er det tal, der skal opgives som *kurs*. Kompasretninger opgives altid retvisende, man skal selv korrigere for misvisning.

fig. 4

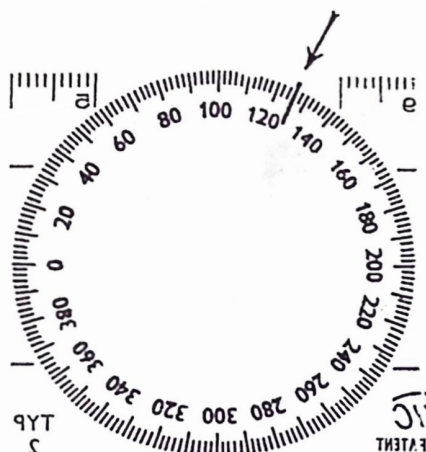
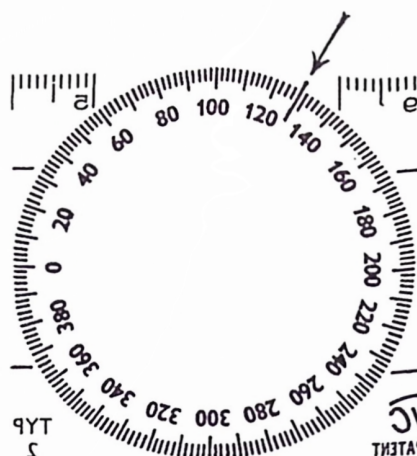

fig. 6

Se fig. 6

Vi må nu trylle misvisningen bort. Da vi i Danmark har vestlig misvisning og går fra kort til terræn, skal denne lægges til.

HUSKEREGEL: Til Terræn Til — de 3 T'er.

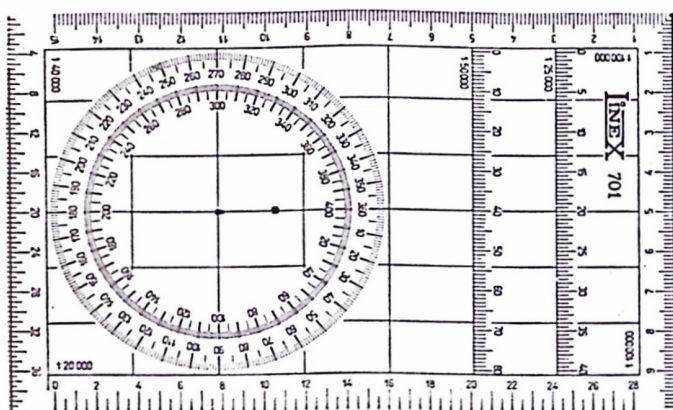
Misvisningen er forskellig fra sted til sted, den aftager desuden fra år til år. Oplysning om dens størrelse fås bl. a. i »Skriv og Rejsekalender«. (Den kan købes i boghandelen.)

Sætter vi i dette tilfælde misvisningen til 2°, drejer vi kompasset (d.v.s. aflæsningsmærket) hen på 128°.

Nu må der ikke pilles mere ved indstillingen.

Så kan vi begive os ud i terrænet; vi bør dog forinden måle afstanden mellem *start* og *mål*, for at vi undervejs kan holde rede på, hvor langt vi har igen.

fig. 5

Ud i Terrænet. Se fig. 7

Hold kompasset vandret foran dig og drej dig indtil kompasnålen dækker den indgraverede kompasnål i bunden af kompasset. Først nu skal vi altså bruge kompasnålen. Giv agt på, at kompasnålens røde eller sorte ende peger mod nordmærket på kompasset.

Marchretningspilen (eller linealkanten om du vil) peger nu i den retning, du skal gå.

Sidespring 1. Se fig. 5.

Jeg nævnte under hjælpemidler noget om en transportør. En transportør er en vinkelmåler, i billigste udførelse koster den ca. 50 øre. Køb aldrig de vanvittigt dyre kortmål med koordinatmål m.m. Dem har vi som spejdere ikke brug for. Den viste transportør koster ca. 8 kr. Den er solid og har netop det, vi har brug for.

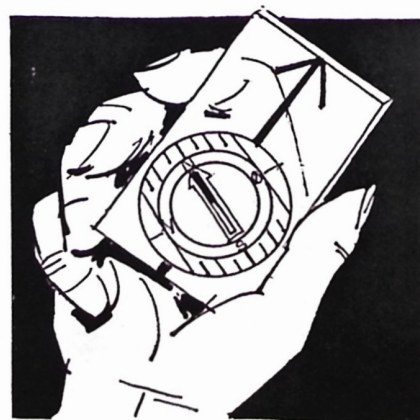
Efter min mening er det nemmere og nøjagtigere at måle retninger på kortet med en sådan.

Brugen af den er meget enkel.

Træk en blyantslinje, der går gennem *start* og *mål*, lad linjen skære den nærmeste meridian, anbring transportørens centrum over skæringspunktet, således at 0°, (360°, 400°) mod nord og 180° (200°) mod syd falder sammen med meridianen.

Aflæs derpå tallet, hvor linjen ud til *mål* skærer gradskalaen. Noter tallet. Det er vor retvisende kurs.

fig. 7

Se fig. 8

Fig. 8

Sidespring 2. Se fig. 9

Sigt langs linealkanten, find et punkt langt ude i terrenet, som du med sikkerhed kan kende, når du når derud. Det kan være et enligt højt træ, en busk, et udgået træ eller lignende. Gå ud til punktet, tag et nyt sigte med udsøgning af nyt punkt og så fremdeles. Til sidst når du søen. Hold undervejs rede på afstand og tid.

I indledningen skrev jeg, at kompasset helst skulle være med sigtespejl. Når man blot en gang har prøvet at sigte med et almindeligt kompas, vil man vide at skønne på et med sigtespejl.

Fremgangsmåden med et sådant er følgende:

Hold kompasset vandret i øjenhøjde med spejlet åbnet, så det danner en vinkel på ca. 45° med kompaslinealen.

Drej dig, indtil du i spejlet ser, at kompasnålen falder sammen med den i kompasshusets bund indgraverede kompasnål. (Nordende til nordmærke).

Det er vigtigt, at du ikke ser skævt ind i spejlet. I spejlet er ridset en linie, denne skal gå gennem kompasnålen centrum.

Løft blikket og sigt gennem kærven (hakked) på spejlets overkant og gør ellers som beskrevet ved det almindelige kompas.

Advarsel!

Når man arbejder med kompas, skal man passe på jerngenstande og lignende, da disse påvirker kompasnålen. Hold ikke lommelygten for tæt til kompasset; skal du lyse, hold da lommelygten over kompasset. Pas også på cykler, biler, ståltrådshegn, jernbaneskiner, bølgeblikkskure og tage. En jernbanelinie kan mærkes ca. 60 m bort, en højspændingsledning ca. 15–20 m.

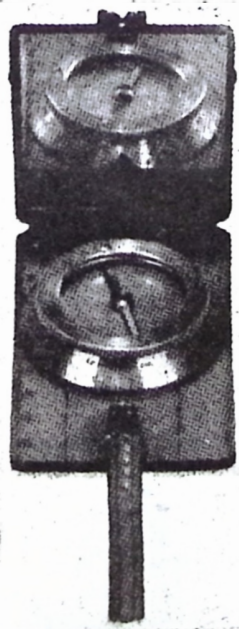
Vær omhyggelig med alle indstillinger. For hver grad vi stiller galt, går vi ca. 18 meter forkert pr. kilometer. Vi behøver ikke selv indføre fejl på vore kurser, fejlene kommer ganske af sig selv.

Vil du vide mere?

Jeg kan da anbefale »Eriks eventyrlige orientering«. (Spejderforlaget). En beskrivelse af hvordan man anvender kompasset til pejling findes på skovmandssiderne i Spejdernes Magasin for november 1963.

Skipper.

Fig. 9

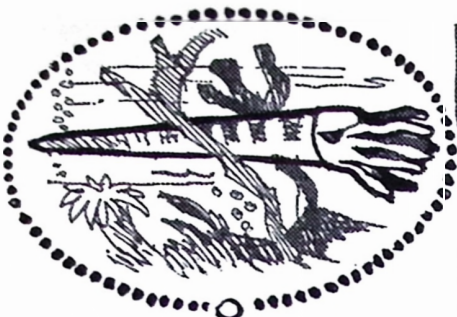

For viderekomne:

Prøv at orientere med et hjemmelavet kompas, som det var beskrevet i Magasinets marts-nr.

Et sådant kompas skal holdene fremstille og anvende under landsskovmandsturneringen i efterårsferien.

FORSTENINGER

Der findes flere hobbyer som man i de fleste folks øjne gør sig latterlig ved. Det gælder først og fremmest mennesker hvis interesse retter sig mod edderkoppespind, potteskår, insektøjne, halshvirvler, fuglegylp o.s.v. — Også at samle på *forsteninger* forekommer folk latterlige. Hvor ofte hører man ikke denne spottende bemærkning: »Han samler på gamle sten«, ja, man kan endda komme ud for at blive kaldt »mosefund«. Her ved åbenbarer folk deres store uvidenhed om *palæontologien* (Læren om fortidens dyr og planter).

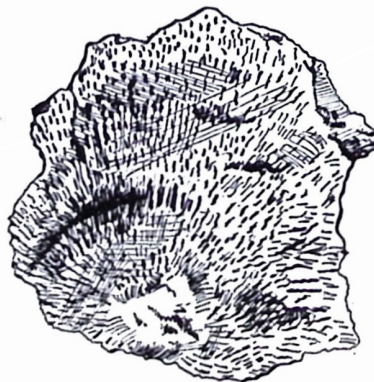
Forsteninger eller *fossiler* (Latin, (fossilis: Opgravet) finder man i alle jordens geologiske perioder. Det er kun alderen det afhænger af om dyre- eller planteresterne må kaldes forsteninger.

For at et dyr skal kunne bevares for efterverdenen må det ligge i vand. Derfor er de fleste forsteninger man finder af dyr eller planter, som levede i eller ved vandet. Lad os f.eks. tænke os at et søpindsvin døde i kridtlaget. Bløddelene råd-

nede hurtigt, men kalkskallen bevareredes for et stykke tid. Nu kunne et eller andet sediment trænge ind i skallen og blive hærdet, og senere, efter at den ydre skal gradvis var blevet opløst, havde vi det hærdede sediment af en stenkærne (afstøbning af det indre hulrum) af søpindsvinet.

Alle kan samle på forsteninger, da der hverken fordrer et kostbart udstyr eller stor viden. *Hvor finder man forsteningerne?* Hertil vil de fleste der kender lidt til geologi nævne de mest kendte lokaliteter som Møens og Stevns klint, Fakse kalkbrud på Sjælland, Bulbjerg og Svinkløv i Jylland og Risebæk, Øleå, og Læså på Bornholm.

På disse lokaliteter kan man ganske rigtigt finde et stort antal forsteninger, men hvis man nu bor langt væk fra disse steder, kan man så aldrig få lejlighed til at samle? Jo, det kan man rigtigt nok, for faktisk enhver gruskrænt indeholder mængder af forsteninger. Selv har jeg således samlet flere hundreder forsteninger på en gruskrænt som lå ca. 5 km nord for Farum. Og disse forsteninger kunne lige så godt være samlet i en anden grusdyng i Danmark uden at der ville være særlig store forskelle.

Aftryk af kiselvamp fra kridttiden

Jeg har i denne grusgrav fundet forsteninger af følgende dyreklasser: Foraminiferes (Gruppe af slimdyr,

oftest med kamrede kalkskaller), svampe, koraller, søliljer, søpindsvin, orme, bryozoa (Mosdyr), brachiopoder, muslinger, snegle, belemnitter (uddøde blæksprutter), hajer og endelig ophiomorpher (Del af boregang efter krabbe eller lignende). Alle disse fossiler stammer fra Kridttiden. Gruskræntens sten er aflejret af istidens gletchere.

Indsamling af forsteninger

En stor udrustning er ikke nødvendig ved indsamlingen. Man medfører en *geologhammer* (eller en *murstenshammer*), *mejsler* af forskellige størrelse og *vat* og *papir* til indpakningen. Til små og skrøbelige forsteninger anvendes tændstikæsker eller reagensglas med vat i.

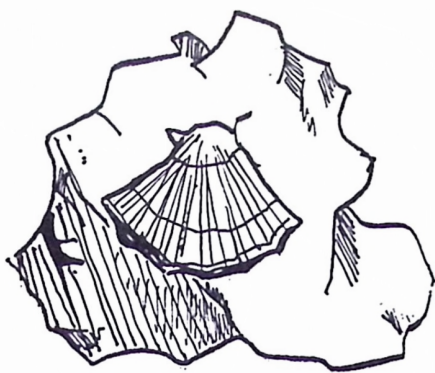
Vættelys (holens kalkpig af en 10 armet blæksprutte fra kridttiden)

Et godt råd er, at man skal vente med at præparere forsteningerne ud til man kommer hjem; selvfølgelig skal man ikke slæbe hjem med enorme sten med små forsteninger i, men prøver man at præparere forsteningen ude på stedet, bortkommer den let. Og at lede efter en bortkommen forstening i en gruskrænt er som at lede efter en synål i en høstak.

I begyndelsen kniber det altid med at finde forsteningerne, men efter kort tid har man lært hvilke sten man skal undersøge. Ofte findes forsteningerne helt uden omgivende sediment.

Udpræparering

Som underlag ved udpræparering af forsteninger anvendes bedst en sæk fyldt med sand og af redskaber en fin lige mejsel og hammer. Hvis man vil udpræparere en forstening i skrivekridt, behøver man kun en kniv. Til at fjerne den sidste del sediment omkring forsteningen kan

Astryk af musling i kalksten fra kridttiden.

man bruge en præparernål, som kan laves ved at anbringe en grammofonstift i et træskaft.

Bestemmelse af forsteneringer

Den begyndende samler kommer nu ud for en vanskelig opgave, nemlig slægt- og artbestemmelsen af forsteneringer. Her kan man få god hjælp i en bog om palæontologi (Se litteraturlisten). Efterhånden som samlingen udvides har man forholdsvis let ved slægtsbestemmelsen, medens artbestemmelsen i nogen tilfælde kan være så vanskelig, at man må henvende sig til Mineralogisk-Geologisk Museum i København. Hertil kan man sende sine forsteneringer og få dem bestemt af de mest fremragende videnskabsmænd inden for deres område.

Mærkning

Inden forsteningen indlemmes i samlingen må den nummereres og katalogiseres.

Eksempel på katalogisering:

nummer 301.

Forstenet krabbeskjold.

»Dromiopsis rogersi«

Kridtformationen (Danium)

Findested:

Fakse Kalkbrud søndag d. 7-6-63.

Flinthkerne af søpindsvin fra kridttiden.

Opbevaring

Opbevaringen af forsteneringerne er nok det punkt, der koster samleren flest penge. Den begyndende samler kan klare sig med cigarkasser med vat og senere et skab med hylder. Men i længden er dette utilstrækkeligt; selv anvender jeg et jalousiskab hvor forsteneringerne ligger på et blødt underlag i de 10 skuffer og derved er fuldstændig fri for stød og støv. Den meget frem-skredne samler anskaffer sig ofte en

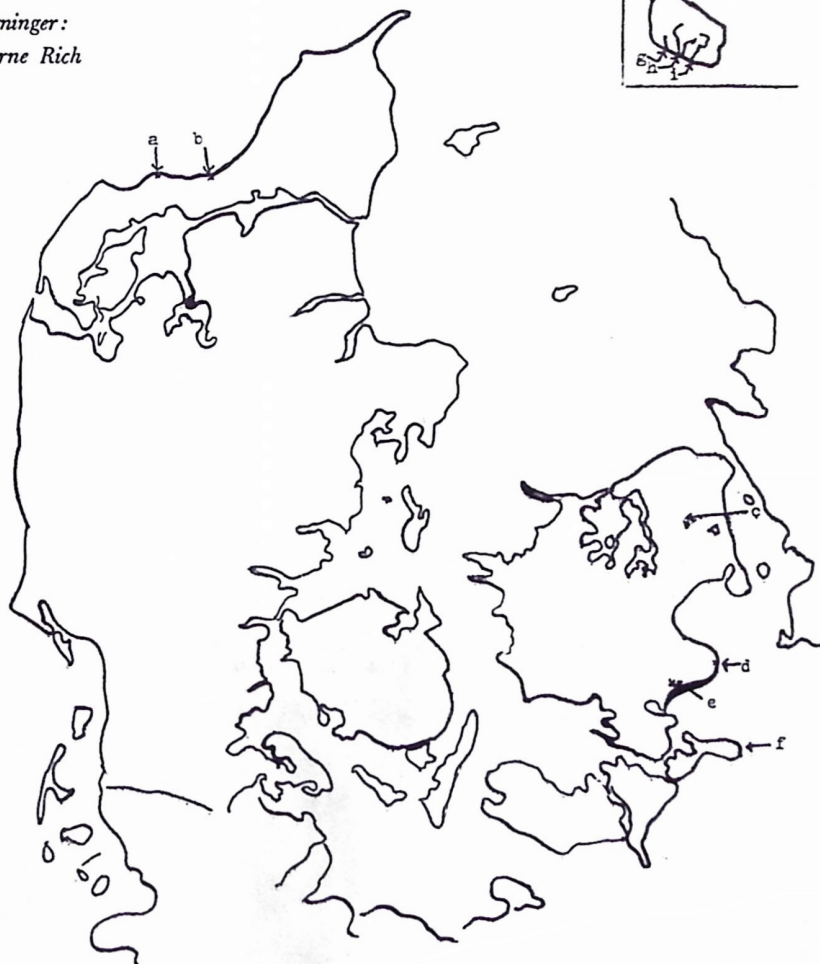
glasmontre med indbygget lys til opbevaring af sine klenodier.

Enhver pengemand vil sige, at en samling af forsteneringer ingen værdi har. Dette er en ganske forkert vurdering. Samlingen har en ubetalelig værdi i den sundhed og glæde, man har hentet sig under de mange vandringer i naturen, når man er på samlejagt. Dernæst ved den indsigts man får i menneskeheden, ja hele livets lange historie.

Michael Gregaard.

Tegninger:

Bjarne Rich

Lokaliteter: a=Bulbjerg, b=Svinkløv, c=grusgraven udenfor Farum, d=Stevns Klint, e=Fakse kalkbrud, f=Møns Klint, g=Risebæk, h=Læsø, i=Ølsted.

Litteraturliste

Danmarks Geologi i almenfatteligt omrids af N. V. Ussing.

København 1899.

Fortidsdyr i Farver

af Kai Petersen.

København 1957.

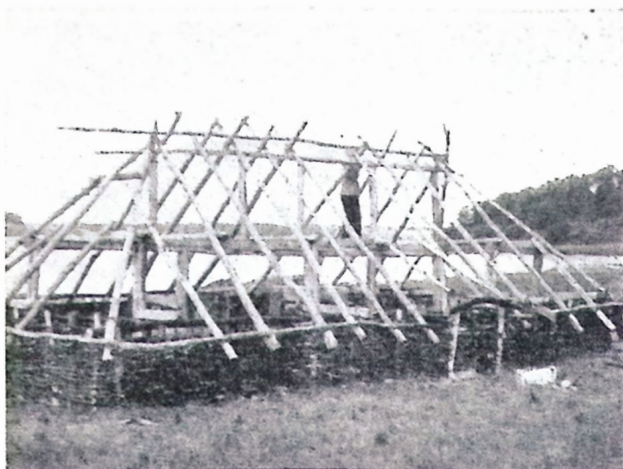
Vor Klodes Saga

af J. O. Bøving-Petersen.

København 1912.

Forstenede Hvirvelløse Dyr (Tekst og Atlas) af Christian Poulsen.

København 1960.

Rejsegilde på
Skorbækgården

Hans Ole Hansen,
Mand og Hus.

Rhodos, København 1964.

Arkæologi? — Ja, hvad er det egentlig. I mange år troede jeg også at det var museer, stovede og dårligt belyste udstillingsgenstande, gamle museumsassistenter og endnu ældre inspektører — men nu, nu tror jeg noget helt andet.

For nogle få år siden spurgte en ivrig amatørarkæolog — som vidste at jeg læste og interesserede mig for historie — om jeg ville med ud og se på nogle gamle stenalderboplads. Jeg var straks fyr og flamme, jeg greb min lille spade, min dolk, og smurte mig et par klemmer og så ud af vagten kl. 7 en søndag morgen og helt op til Tissø mellem Jyderup og Kalundborg på Sjælland.

Min interesse blev vakt — jeg sprang ud i stabler af bøger da jeg kom hjem — nu skulle jeg læse om

stenalder — nu skulle jeg læse hvad virkelig arkæologi var.

Da var det jeg stødte på bogen »Mand og Hus«. Den er som skabt til at fortælle unge mennesker hvilke fantastiske oplevelser man kan få med at genskabe svundne tider. Og hvor jeg misunder de få både civile og spejdere, som hjalp Hans-Ole Hansen med de første huse. Vi følger i denne bog opbygningen af hele to jernalderhuse, sådan som en gruppe unge mennesker søgte at genskabe dem.

Det første hus var et forsøg på at rekonstruere et som blev udgravet i 1938—40 ved Nørre Fjand. Kun fordi arkæologen Gudmund Hatt havde beskrevet det hele så godt, var der mulighed for at forsøge at genskabe et jernalderhus. Man samlede materiale, og det var ikke let, men i gang kom man da. Husets sider bestod af risflettede vægge med ler-

klining, og taget der var belagt med hø og græs, blev båret af et tørrestativ-agtigt system af bjælker med primitive spær. Man enten tappede eller bandt bjælkerne sammen — det lykkedes mig i hvert fald ikke at finde søm eller lignende da jeg sidst år besøgte huset samt dets mindre nabo. Det var synd at se at et sådant arbejde skulle synke i grus — men nu er der håb om noget endnu bedre.

Så fik TV lyst til at filme opbygningen af et »gammelt« jernalderhus, og da de betalte gildet, kunne man rigtig boltre sig i gode materialer. Man besluttede at genskabe et af husene fra Skorbæk Hede i Ejdrup Sogn og man byggede i løbet af 3 uger med 4 mand hele huset op fra bunden. Så var der selvfølgelig heller ikke tale om at bruge gammel dags økser. På grund af tiden måtte man bruge moderne redskaber. Huset blev bygget efter alle kunstens regler — d.v.s. man byggede igen et uhyre stærkt risgærde — denne gang tog det kun en halv dag at lave selve fletværket, påstår

Hans-Ole Hansen. Man skulle nu rejse »stativet«, d.v.s. spær og lignende, men da drillede vejret — det blæste, og da man havde lagt sig helt ned til Roskilde Fjord mærkedes vinden ligesom lidt mere — men op kom det da — man satte skille-rumsplankerne på og holdt rejsegilde. Nu skulle taget lægges og denne gang skulle der bruges tørv — græstørv — prøv at forestille dig hvad det vil sige at skulle grave 2—3000 græstørv op på få dage — og det skulle være mandfolketørv.

Og alt dette skulle en jernalderbonde også have kunnet klare!

Uden om lervæggene rejste man en lav jordvold — en slags mur af tørv. Varmen fik man fra en åben orte inde i huset. Man lagde et lag sten og byggede derpå et lerlag og oven på dette kunne man fyre. Under stenlaget stod en offerkop — måske som en slags tordenkile? Har du aldrig mødt dette fænomen på en landevej? Så nåede man til noget meget spændende: man ville brænde huset ned for at se hvordan de forskellige bjælker, potter, kander og

Jernalder lerkar lagt
til tørre i græsset.

lignende faldt. Resultatet var efter min mening forbavsende godt.

Den sidste del af bogen synes jeg er den bedste og mest spændende — her fortæller Hans-Ole Hansen om hvad der foregik inden for husets fire vægge — men det syntes jeg at du selv skal læse, jeg har fortalt lidt om husene, for de står ikke mere; men det gør nogle nye — endda mange.

Og hvor kan du så selv se disse?

Måske har du hørt, at der sidste år nede på godset Ledreborg ved Lejre, hos greve Knud Holstein-Ledreborg blev åbnet et historisk-arkæologisk Forsøgscenter og dernede er man nu så langt fremme, at man kan vise dig en hel jernalderlandsby — med adskillige huse. De kan også vise dig alle mulige forskellige mærkelige ting. Der er et pottemager-

værksted, hvor du kan købe gamle potter og krus, der er et væveri, der er et renæssancehus og meget andet og du kan sagtens få en hel søndag til at gå; arealet er nemlig 20 tdr. land stort og der er adskillige små huse med billeder og modeller, plove og meget andet og alt dette fortæller om alle de mange ting man gerne vil lave.

Og så er der åbent fra kl. 10 om søndagen.

Bogen er måske lidt dyr — men har du læst den — set den — for den er nemlig fuld af billeder, ja, der er flere billedsider end der er tekstsider — så forstår du hvilket stort arbejde, der er lagt i de huse, som du kan se i bogen og dem du kan opleve i forsøgscentrrets vidunderlige sjællandske terræn.

P.M.S.H.

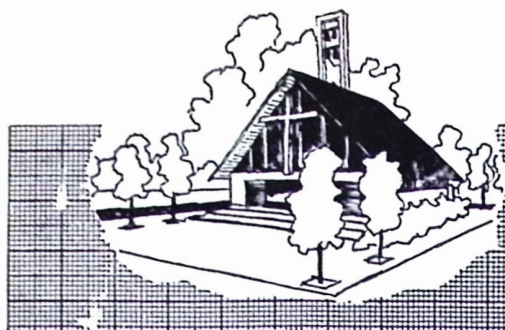
th. Et lerkar
dekoreres på
gammel vis.

tv. Den dag da
indretningen var
nogenlunde i orden.

th. Den færdig
opførte Skorbækgård.

KIRKEN I HVERDAGEN

KIRKEN OM MANDAGEN

...den ligger vel blot tom og øde hen rundt om på landet og i byerne og venter på, at det igen skal blive søndag eller at der skal blive brug for den til en begravelse eller et bryllup!

Ganske vist hænger der på mange kirkedøre et skilt, der fortæller at kirken er åben »for andagtssøgende«, — men det er vist kun få, der benytter sig af dette. Snarere kommer turisterne til kirken for at bese dens kalkmalerier eller gamle døbefont.

Mon ikke de fleste har den opfattelse af kirken? Der sker kun noget om søndagen...

Mere end bygningen

Hvis »kirken« kun var bygningen, så var denne opfattelse måske heller ikke helt forkert, — skønt mange bysogne kan have kirken i brug på næsten alle ugens hverdage.

Men kirke er andet og mere end bygningen. Hvis denne bygning var kirkens eneste »ansigt«, kunne man med nogen ret sige, at der var tale om kirkelig dovenskab! Men kirken viser sig på adskillige andre områder. Kirken rummer »mere end du ser«.

FN er ikke blot det store glashus i New York, hvor administrationen og generalsekretæren holder til. Vi ved alle, at FN først og fremmest er et vidt forgrenet arbejde jorden over. Sådan har kirken det også: Også den har sit store arbejdsområde, som bestemt ikke ligger stille om mandagen og ugens øvrige fem hverdage.

»Kirken i arbejdstøjet«

Et sogn et sted i Danmark lavede engang i foråret et kirkestævne. På dette stævne havde man bl.a. arrangeret en udstilling med titlen »Kirken i arbejdstøjet«. Vi skal foretage en hurtig rungang på denne udstilling.

Udstillingens første »stand« viste i fine fotografier og store plancher, hvordan diakonisserne arbejder, — du ved sygeplejerskerne i halvlange grå kjoler og hvid stivet »kyse«! Man så dem i aktivitet blandt gamle og syge og man så dem i arbejde på børnehjem og vuggestuer.

Næste stand viste os en række modeller af nye kirker. Der bygges nemlig også i vore dage kirker i de sogne, hvor befolkningstilvæksten er særlig kraftig. Mest imponerende

pen mod sult, sygdom, uvidenhed og nød.

Og lad os standse ved udstillingens sidste holdeplads. Vi ser her en kunstner, hvis arbejde navnlig ligger inden for kirkekunsten. Han har fremstillet en julekrybbe i ler, han har lavet udkast til en altertavle et eller andet sted i landet, — og hans kone laver messehagler (o: de kappræsterne bærer under en del af gudstjenesten). Altså også en del af »kirken i arbejdstøjet.«

*Fra opførelsen af
Bistrup kirke.*

virker billederne fra de kirker, der rejses på frivillig basis. Der bygges faktisk kirker i Danmark i 1965 ad frivillig vej. Kontorfolk, lærere, arbejdsmænd og købmænd samles om aftenen for at bygge deres egen kirke!

Midt i udstillingslokalet var rejst en indisk landsbyhytte med mange særprægede genstande, der alle fortæller deres eget sprog om primitivt og nøjsomt menneskeliv på steder, hvor frygten og usikkerheden stadig præger beboernes forhold til det guddommelige. Til sådanne landsbyer sender kirken sine folk (missionærer). Sender dem for at fortælle dem om Jesus og hans gerning; men også for at bringe dem hjælp i kam-

Søndag og mandag

Mon ikke disse glimt har vist, at kirken er meget andet end det, der sker om søndagen. Mennesker, der har med kirkens arbejde at gøre, har forstået, at man ikke blot har brug for søndagstøjet, — en kirke, der virkelig vil kalde sig kirke, må have arbejdstøjet frem.

Kirken venter ikke på, at det skal blive næste søndag. Der er nok til de 6 hverdage. Men den glæder sig til søndagsgudstjenesten, der er ligesom udgangspunktet for alt det andet.

Vi skal i kommende artikler se lidt nærmere på »kirken om mandagen«...

Lis Røchendorff.

NYE BESNØRINGER

Spejdernes Magasin lancerer her 2 helt nye besnøringer, som hele patruljen hurtigt kan få lært, idet de har den fordel, at der kun skal anvendes eet knob, nemlig råbåndsknøbet. Med andre ord: dobbelt halvstikket, som anvendes som afslutningsknob for de almindeligt kendte besnøringer kan sløjfes, hvad der indebærer ret stor fordel, da det er et svagt led rent besnørelsesmæssigt.

Oftentimes er det set, at en vellagt be-

snøring er ved at gå op, eller er gået op, fordi dobbelt halvstikket har løst sig, — eller endnu værre, fordi besnøringen ikke er afsluttet med et rigtigt bundet dobbelt halvstik.

Følg tegningerne og de små viink, og prøv så at lægge besnøringerne på næste patruljemøde.

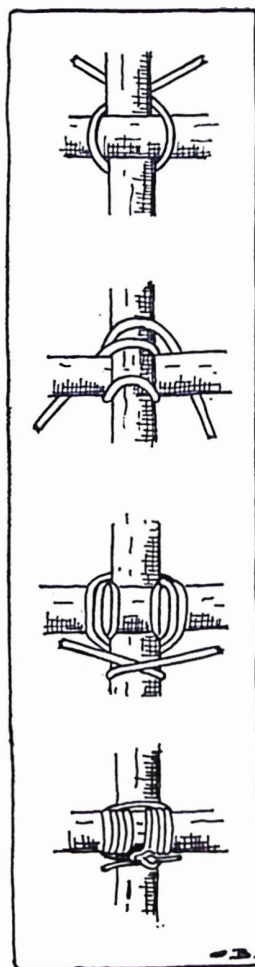
Besnøringen til venstre hedder japansk krydsbesnøring og stammer i virkeligheden fra Japan, idet den er

hentet hjem af Camp Chief John Thurman, Gilwell Park, fra een af hans mange rejser rundt til alverdens spejdere.

Den anden besnøring er efter samme princip, men er »made in Denmark«, derfor navnet Dansk Ottetalsbesnøring.

Den bør bruges når der til lejrarbejder bygges lejrborde med 3 eller 4 stager, der danner trekantbukke, og ved pionerarbejdernes forskellige former for »Trekanttårne«.

Japansk krydsbesnøring

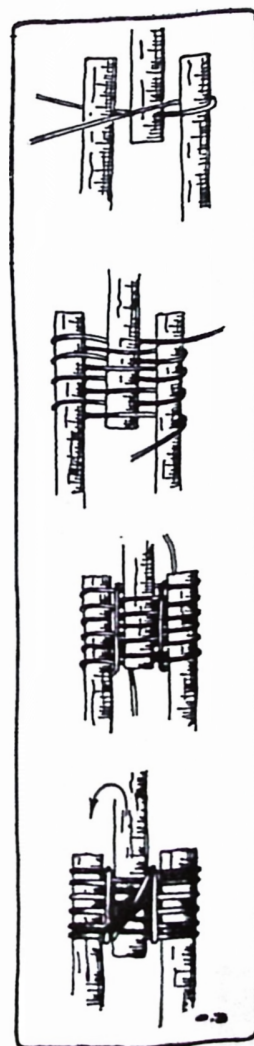
1. Fra midten af tovet startes besnøringen som vist.

2. Hver toupart går til sin side. Læg omhyggelig tovet an mod rafterne. Tørnene må ikke ligge oven på hinanden.

3. Når der er lagt 4—5 tørn begynder på strammestørnene som vist her. Det er en ganske betydelig kraft der kan og skal anvendes, når der trækkes i de to touparter, og besnøringen kommer herved til at ligge særdeles fast.

4. Besnøringen slutes med råbåndsknøb.

Dansk ottetalsbesnøring

1. Rafterne placeres som vist, hvorefter besnøringen startes fra midten af tovet.

2. Hver toupart flettes nu 6—8 gange.

3. Strammestørnene startes som vist her og afsluttes med råbåndsknøb.

4. Når besnøringen er færdig, rejses trefoden ved at den midterste rafte svinges ned.

Tekst og tegninger: Ole Berner

Kære ulve!

Så gik den sommerferie — velsag-
tens alt for hurtigt — og nu er vore
10.413 ulve igen på de hjemlige jagt-
marker.

Er pelsen fin? Er kløerne hvæsset?
Er I fulde af iver efter at nå en hel
masse på efterårets og vinterens
jagter.

Og hvad oplevede I så i sommer?
Det kunne være sjovt for andre at
høre om det. Vi laver en rask lille
konkurrence, der skal hedde:

»Hvem skriver den bedste beretning
om en oplevelse i ulvelejren?«

Send den ind til Spejdernes Maga-
sin (redaktørens navn og adresse
står på bagsiden), og glem ikke at
skrive dit navn og hvilken flok du
hører til.

Der vil blive trukket lod om, hvem
der skal have en præmie.

God jagt i det nye ulveår!

For.

SPEJDERHJÆLPEN

I 4 år har korpsene i Danmark
haft en spejderhjælpsuge, hvor ulve
og spejdere ved deres arbejde skulle
tjene 2 og 5 kr. til indsamlingen,
Hvis valgsprog er: *Raske børn hjæl-
per syge børn.* Der er kommet man-
ge penge ind, for mange raske ulve
og spejdere har tjent mere end de
penge, man håbede at få fra hver

enkelt til de syge børn. Og det er
godt gjort.

Jeg synes lige, jeg vil fortælle
om, hvordan Kaa bar sig ad med at
tjene 50 kr. til spejderhjælpen.

Først ryddede han op i virksom-
heden derhjemme, solgte flasker
m.m. indtil 10 kr. Men der var flere

Addax, Palle Mogensen,
1. Fredericia flok.
Erik Skjelbo, 9. Odense flok.
Tavi, Falkonerulvene,
3. Frederiksberg.

MANEDENS 30 KM VANDRINGER

- 11 ulve fra Huronerstammen,
Brønshøj
- 8 ulve fra Vokslev flok
- 11 ulve fra Prærieulvene,
Kastrup-Tårnby
- 6 ulve fra Moseflokkene, Søborg
- 11 ulve fra 1. Brande flok
- 11 ulve fra 3. Rødovre flok
- 17 ulve fra Prærieulvene, Rune
flok, Vojens
- 13 ulve fra 1. Skovlunde flok
- 10 ulve fra 2. Sønderbro flok
- 15 ulve fra 8. Odense, Sct. Knud
- 10 ulve fra Jeppe Aakjær Flok,
Skive
- 8 ulve fra 5. Østerbro, Seenee
- 13 ulve fra Klintekongens flok
- 13 ulve fra Kongsdal flok
- 4 ulve fra 2. Silkeborg flok
- 10 ulve fra 1. Dueholm flok
- 5 ulve fra 1. Korsør flok
- 10 ulve fra Bighana flok,
1. Ballerup.

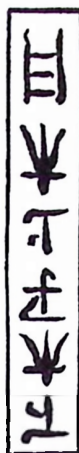

dage tilbage af ugen, så Kaa syntes,
han kunne udnytte disse dage til at
tjene flere penge, selv om han alle-
rede kunne aflevere 5 gange det be-
løb, man ventede, at en ulv skulle
tjene.

Kaa snakkede med sin far om sa-
gerne, og de fandt ud af, at vort
tropshus trængte til en gang solig-
num. Kaa gik i gang med malingen
og blev færdig med det i løbet af et
par dage.

Derefter blev tropsrådet kaldt
sammen, og rådsmedlemmerne blev
så glade og tilfredse over, at Kaa
havde malet tropshuset, at de ialt
lagde 40 kr. på bordet til Spejder-
hjælpen.

Sådan gik det til, at Kaa ved sit
arbejde ikke alene gjorde en good-
turn for sin flok, men også for ham
ukendte børn. *Brune Ulv.*

JORDEN RUNDT I 80 DAGE

I har sikkert også haft ulvedivisionsturnering hos jer her i foråret – På fotografierne her ser du, hvordan det gik til, da ulvene fra Østerbro division i København var til turnering i Geels skov i maj 1964. Turneringen var bygget op over Jules Vernes fortælling om Phileas Fogg og hans tjener Passepartout, der rejste jorden rundt.

Turneringen startede selvfølgelig med mødet i »Reform-klubben« hvor Phileas Fogg vædder om at han kan rejse jorden rundt på 80 dage, og dette optrin overværede ulvene, inden de fulgte i Foggs fodspor og

igennem en række poster kom til en hel masse forskellige lande.

Det var divisionens rovere, der havde lavet turneringen og optrådte som befolkningen i de forskellige lande, turen gik igennem. Selvom vejret ikke var det allerbedste, kunne alle ulvene på Østerbro dog være enige om, at de havde haft en morsom og festlig dag.

Og hvem skulle have troet, at Phileas Fogg ankom til mødet i Reformklubben via skihoptårnet på Holtekol? Men det så ulvene selv, så det er ganske vist...

Hvis man stillede det spørgsmål: Hvem opfandt spejderbevægelsen? - vil selv yngste medlem af patruljen lynhurtigt svare: Baden Powell. Det er også i orden - men da spejderbevægelsen nåede ud over Englands grænser til andre lande, måtte der nogen til at gribe ideen og føre den videre. Her skal jeg ikke komme ind på Danmarks første patrulje; men præsentere jer for en af dem, der fra starten fangede ideen i det hele - og pustede til ilden ved at være der, hvor der skete noget - eller sagt på en anden måde: Der skete noget når denne spejder var med i et foretagende.

Det er Jens Hvass, der blev spejder i 1910 i korpsets første år. Med sin broder som patruljefører - Frans - nu ambassadør i Bonn - blev han medlem af »Vedels Egne«, hvor han senere i 1919 blev tropsfører. »Vedels Egne« og aflæggeren »5. Bytrop« var livskraftige afdelinger, der eksisterer den dag i dag.

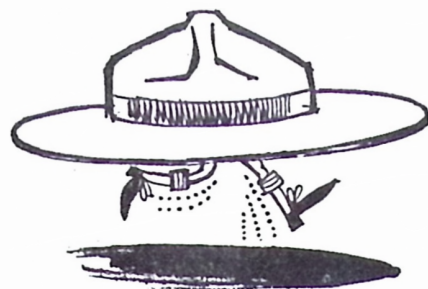
I 1924 finder vi et samarbejde mellem de 3 musketerer - Ove Holm, Tage Carstensen og Jens Hvass, der var med til at skabe ikke mindre end verdens første Jamboree i lejr på Ermelunden ved København. Et dristigt foretagende, der blev suc-

ces. I de kommende år finder vi Jens i spidsen for begivenheder af betydning i korpsets historie. I 1927 fører han 800 danske spejdere til Jubilæumslejren i Stockholm, og hans humør og utrolige påfund huskes af deltagerne - langt ud over det danske hold.

Den Gilwelltræning vi har i dag kan vi ogsaa takke Jens for. Trods modstand i starten fik han ideen ført igennem, og stod selv i mange år i spidsen for dette vigtige førerarbejde.

Ja det vil næsten være umuligt at nævne de utallige foretagender Jens har sat liv i. I 1934 blev Gilwellhytten bygget - samme år korpsets første landspatroljeturnering på Basnæs - Redaktør af »Spejdersport« - Patruljeløbet »Det store spørgsmåltegn« - Bøgegrene til syge og gamle i Norge o.s.v.

I 1940 kom Jens til Rold som Statsskovrider - og blev kort tid efter Divisionschef for Nørrejske Division - og minsandten om han ikke også faldt til her - selv om det kostede de gæve nørrejder mange kvaler at lave denne København-er om til en stædig jyde og egnet medlem af det Thorkild Glad benævner ved »Det nørrejske spejderkorps«. Jens kan gå lige på og hårdt og anvende udiplomatiske talemåde (trods i familie med diplomaten i Bonn) - han kan chokere

uindviede - men spejdersindet er der ikke noget i vejen med.

Her i Rold fik han ideen til Jamboretterne og gennemførte med sin stab den første af disse små internationale lejre efter et bestemt mønster, der senere blev offentliggjort i et internationalt spejderblad - og så slog ideen an over hele kloden. Yngre spejdere husker ham som lejrchef i Grenaa-lejren - og utallige spejdere fra hele landet har - uanset hvilket korps de kom fra - haft glæde af hans gæstfrihed og gode råd.

Jens har nu været i Rold i 25 år - havde 50 års spejderjubilæum i 1960 - men drengesindet er der stadigvæk - og med usvækket energi har han lige gennemført den 6. Rold Pioner-Jamborette. Gennem hele sin spejdertid er Jens Hvass gået forrest i legen - og drenge i tusindvis har fulgt ham i fantasifuldt og udbytterigt spejderarbejde.

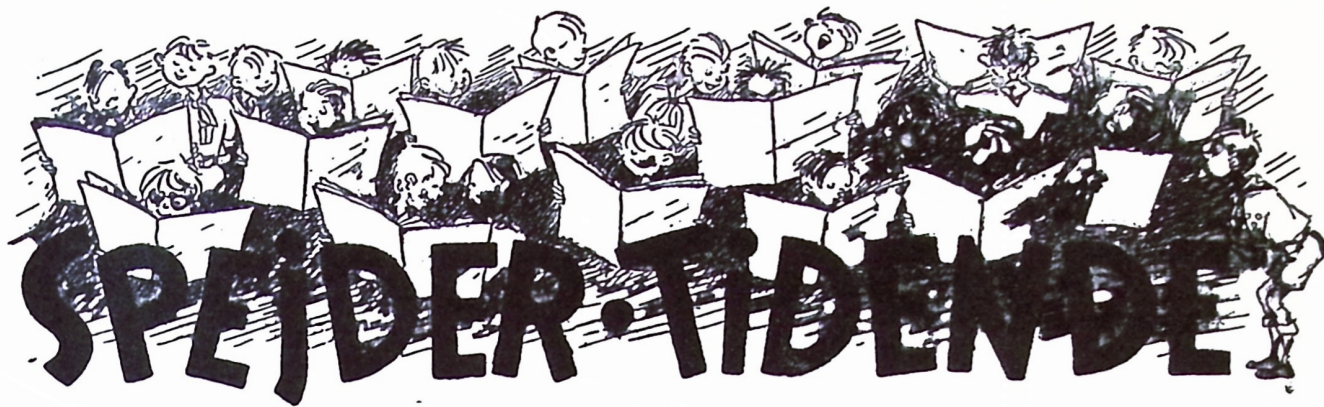
Vi præsenterer:

**JENS
HVASS**

Tekst: Jess

Høvdingen Jens
ved en Jamborette.

SPEJDERNYT FRA NÆR OG FJERN

NORREJYSKE DIVISION
PIONER JAMBORETTE
JAMBORETTE
1965

Hal-lo, jam-bo-ret-te. Hal-lo, pi-o-neers. Pitch your
tents at the Mos-ep edge. Hal-lo, jam-bo-ret-te. Come,
make sou-ve-nirs: Build a to-ter and throw a
bridge. In Rold Skov now it's go-ing on, Cam-ping,
scout-ing all day long. And by sun-set we meet round the
camp-fire here. Sing-ing ger-man, french and dutch, Eng-lish!
or a litt-le scotch. It's the same for a scout-pi-o-
neers, to-ter and throw a bridge.

ROLD SKOV

»Mod Nørrejske kan ingen stå«

»Det nørrejske spejderkorps« lader i denne sommer sit gamle krigsråb lyde, idet man afholder den store »Pionerjamborette«. Desværre går Magasinet i trykken, inden den store lejr er færdig, så vi kan først bringe beretningen i vort næste nummer. Men det bliver et stort og imponerende spejderforetagende, som helt er vor største division i korpset værdig. — Vi har tidligere fortalt om, at hver deltager inden lejren skal

skulle være til stede for at vise det helt store. — Det bliver dog ikke pionerarbejde alt sammen, blandt andet arrangerer man en stor »frimærkebørs«, hvor spejderfilatelister kan mødes og bytte frimærker med hinanden.

fælde et eller flere træer, som senere skal bruges til materialer til lejrarbejde og pionerarbejde. Jamboretten får deltagelse fra Norge (4 troppe), Sverige (2), Holland, Tyskland (3), Østrig, Frankrig, Luxembourg, Ægypten Sydslesvig og fra Grønland.

Jamboretten har forud fået »kælenavnet«: den sømløse lejr, og det kan vel alle spejdere forstå hvorfor. Vi er spændt på at høre om de mange og formodentlig flotte pionerarbejder oppe i Rold skov, hvor både naturlige og materiale-mæssige betingelser

Der er også skrevet en særlig jamborettesang, som du finder andetsteds her på siden, så du vil forstå, at alle sejl er sat til.

Sjælland rundt i påsken

To spejdere fra 1. Absalon HKD, København, havde i påsken besluttet at ville sætte ny Danmarksrekord i marchtur ved at gå 550 km. — Turen gik over Køge, St. Hedinge, Vordingborg, Næstved, Skælskør, Slagelse, Korsør, Kalundborg, Holbæk, Roskilde, Frederikssund, Hillerød, Gilleleje og Helsingør og tilbage til København. De to gutter, Ole Westh-Madsen og Ferencz Egi Nielsen, gennemførte den lange tur og blev forsidestof i mange aviser. — Som sportspræstation må man tage hatten af for foretagendet, men samtidig er der dog grund til at anføre, at som spejdmæssig foreteelse har den slags Marathonvandring næppe nogen berettigelse, udover den der ligger i at sætte sig et mål og

VANDRINGER

100 KM (fortsat)

Kongsdal, Nørrelysko

PF Flemming Nielsen
PA Jørgen Djarup
PF Niels Pedersen
PA Tom Nielsen

1. Ry

PF Ole Nielsen
PA Bent Schmidt Nielsen
1. Brønshøj, København
Steen Jørgensen
PA Carsten Henriksen

Klintekongen, St. Heddinge

PF Peer Hansen
PF Max Jensen

1. Ballerup

PF Claus Bekker Jensen
Tommi Lynge Pedersen

2. Thisted

PF Bertel Andersen
PA Poul Sasser Jensen
Jesper Lüh
Kjeld Christoffersen
Poul Steffensen

90 KM

Klintekongen, St. Heddinge

PF Peer Hansen
PF Max Jensen

2. Sønderbro, København

PF Knud Lauritzen
PA Ole Borch

Stifinderne, Kastrup

PA Steen Arntfinn Müller
Karsten Vesti Andersen

Tors trop, København

PF Peter Gulstad
PF Steen Grønberg Jensen

Snaphanerne, Boestofte

PF Peter Vermehren Jensen
Per Christiansen
PF Alex Friis
Boje Madsen

75 KM

Snaphanerne, Boestofte

PF Henning Jensen
PA Mogens Christensen
PF Jens Rauff
PF Tommy Knudsen
PF Alex Friis
Boje Madsen
Kjeld Tyllesen

3. Vesterbro, København

PF Steen A. Andersen

2. Holte

PF Niels Dragsted
PA Michael K. Nielsen
PA Jens Fauverby
Lars Hundrup

Nr. Snede

Henning Juel Rasmussen
Günther Kipp

Stifinderne, Kastrup

PF Per Kremmer

2. Østerbro, Ridder Roland

PF Erik Lassen

Klintekongen, St. Heddinge

PF Jens Nielsen
Torben Olsen

1. Ballerup

PA Jim Holze Larsen

Robin Jørgensen

PF Claus Bekker Jensen
Tommi Lynge Pedersen

1. Hellig Anders, Slagelse

PA Peter Silbye

60 KM

1. Ballerup

PA Jim Holze Larsen
Robin Jørgensen
Axel Vestmo
Holger Andersen

Klintekongen, St. Heddinge

PF Jens Nielsen
Torben Olsen
Bo Vestergaard
Slig Jørgensen

2. Østerbro, Ridder Roland

Karsten Torp
Ole Foldberg Pedersen
Hans Erik Skytte
John Lorentzen
Mogens Lundgreen

Stifinderne, Kastrup

Bent Nielsen

2. Holte

PF Per Wille-Jørgensen
PA Karsten Wikkelse
Arne Poulsen
Søren Dalsager
Bo Lyndgaard
Michel Fengers
Svend Kraigaard

3. Vesterbro, København

PF Steen A. Andersen

Snaphanerne, Boestofte

Bent Rühlmann Jensen
Nico Markvardsen
Freddy Pedersen
Carsten Nielsen
Asger Nielsen
Gert Nielsen
Jens Nielsen
Peder Hansen
John Olsen
Svend Jensen

2. Thisted

Søren Nielsen

1. Brønshøj, København

Steen Jørgensen
Jørgen Gullander
Kurt Nielsen

1. Ry

Kim Greil
Per Laursen

9. Odense

PF Steen Nybo Nielsen
PA Erik Ankersø
Michael Polk
Kim Ellegaard

Alugod, Værløse

PF Rene Wredstrøm
PA Verner Sørensen
Flemming Wrangel
Ole Fabech
Morten Guldberg Jensen
Jan Simonsen
Peter Lehn Hansen

Aalborghus, Aalborg

PF Hans S. R. Hansen
PA Gorm Larsen
Jens L. Jensen
Niels Peter Møller
Axel K. Svendsen

Dyssegården, Gentofte

PF Niels Børge Rasmussen
PA Ole Hemmingsholt
Chris Roso
Svend Erik Nielsen
Jens Jacob Krogh

3. Hellig Anders, Slagelse

PF Ole Holst Nielsen
Ole Skaarup
Jørgen Petersen
Kronborg, Helsingør

PA Torben Prag
Jens-Erik Petersen

1. Hellig Anders, Slagelse

PF Jacob Madsen
Hans Møller
Per Kristiansen

Kongsdal, Nørrelysko

PF Flemming Nielsen
PA Jørgen Djarup
PF Erling Rungo
PF Børge Jensen
PA Per Kjeldsen
SM Poul Bager Johansen

Kong Ring, Rødby

PA Bjarne Mortensen
PA Lars Boye Pedersen
PF Johnny Gregersen
PA René Jensen
Boie Krog
PF Kurt Hansen

3. Vesterbro, København

PF Leon Berthou
PA Søren Juul
Ole Nielsen
Per Berthou

Baynehøjtrappen, Løgstrup

PA Vagn Christensen
PA Jens Jørgen Kjeldsen
Karl Ove Lundsgaard
Jeppie Ebdrup
Leo Madsen
Finn Bach Jensen
Lars Østergaard
Bjarne Jeppesen
Jens Aage Vigen Larsen
Kjeld Christensen

1. Sindal

PF Robert Stokholm

5. Frederiksberg

SM Jørn Petersen

1. Malling

PF Hans Christian Kokholm
PA Poul Andersen

Espergårds trop

Kurt Faber Pedersen
Jørgen Johansen
Vitus Bering, Horsens
Ib Kvist

2. Silkeborg

PF Peter Hoegh
PF Mogens Hundevad
PA Lars Winther

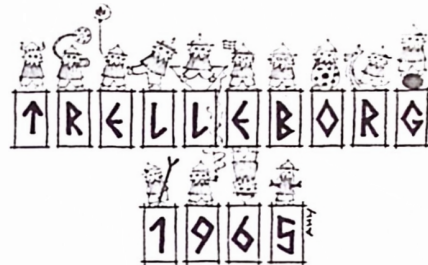
1. Åbenrå

Jørgen Jessen
Frank Christiansen
Finn Bruhn
Erik Viereck
Hans Jørgen Cornell
Allan Larsen

1. Gjentofte

Lars Proisler
Jørn B. Jensen
Tonny Landsberg
Peter Gaardsdal

forhåbentlig kan se den økonomiske side af tilværelsen i møde med fortræstning. Overskudet skal anvendes dels til lejrmateriel, dels til færdiggørelse af en nyhervervet week-end hytte i Ejby samt til indretning af en ny hytte i Herfølge i stedet for den gamle, der brændte for nogen tid siden; ved branden mistede troppens patrulje i Herfølge iøvrigt også alt sit lejrmateriel.

KFUM-SPEJDERNES KORPSLEJR

Vore grønne spejderkammerater har holdt korpslejr i sommer. Det foregik fra 21.-29. juli ved Trelleborg i nærheden af Slagelse. Da man havde slået lejr i nærheden af den gamle vikingeborg var det naturligt, at lejren helt igennem fik vikingepreg. De enkelte underlejre havde således navne efter de gamle bersærker som f. eks. Hildetands lejr, Fredegods lejr og Uffes lejr. De små mænd, som du ser over disse linier, er kendetegnene for disse enkelte underlejre, og alle er de udformede som en lille »korpslejr bacille«, hvis smitte i løbet af det sidste år har bredt sig i hele korpsset, indtil endelig »sygdommen« brød ud i lys lue i selve lejren.

Kragerne flyver til havs

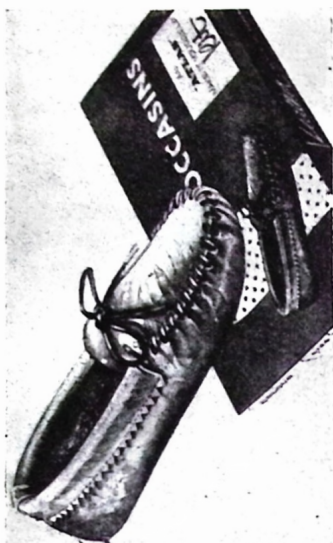
Den tidligere landspejdertrop »Krageflokk« i Vester Åby har ombyttet khakibluserne med søspejderuniformen og er stået til søs. — For næsten ingen penge har man købt to brugte Ålborg-joller, som man selv har gjort i stand og fikset op, og dermed var »revolutionen« altså muliggjort. — Det er vist ualmindeligt sjældent, at en trop sådan skifter fra det ene element til det andet, men i dette tilfælde er der nu næppe tale om noget voveligt »Kragespring«, for alle i troppen har vældigt mod på at komme ud at sejle, og optimismen og iveren lyser ud af troppens medlemmer, så det skal nok blive et rigtigt søspejdereventyr.

REDAKTIONEN SLUTTET DEN 22. JUNI 1965

tilskuerne, hvorledes man driver fri-luftsliv og lejr sport med primitive midler. Den store indgangsportal var en kopi af en af de danske jama-boreetroppes portal fra Marathon. Den var i Køge bygget af skovmæn-

dene og vakte berettiget opmærksomhed. — Lørdag eftermiddag var besøget på pladsen ikke overvældende, men i løbet af søndagen fandt mange mennesker ud til »Spejderengen«, således at Køgespejderne

NYHED

Originale canadiske moccasiner i en fantastisk kraftig kvalitet. Leveres kun som selvbyggersæt.

ST. 3-6 kr. 32,50
ST. 6 1/2-9 kr. 34,50
ST. 10-12 kr. 36,50

G A V E R

Spejderstatuette i fajance. Fremstillet på Den kongelige Porcelænsfabrik og tegnet af Herluf Jensenius.

kr. 45,00

Sølvmanchetknapper. En god gaveide til den nært forestående konfirmation. I ægte sølv med lilje kr. 24,50

KORPSKONTOR:

Frydendalsvej 32, København V.
Tlf. ((01) 83) VE 3666 og 3650.
Kontortid: 8-16. Lørdag lukket.

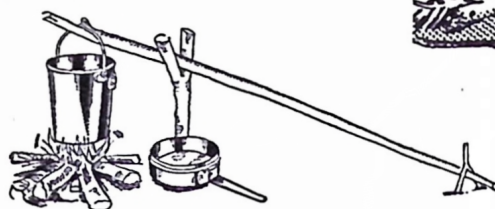
REDAKTION AF KORPSETS BLADE:

SPEJDERSPORT
Lektor Svend Ravnig,
Kongebrovej 28, Søre.
Tlf. ((03) 635) Søre 857.
SPEJDERNES MAGASIN
Kontorchef Jørgen Tvergaard,
Ellegaardsvej 13, Trørød, pr. Vedbæk.
Tlf. (01) 89 16 19.

SKOVMANDSGREJ

SKOVMANDSTELTET er nu blevet forbedret idet teltet er blevet udstyret med et vandtæt nylonunderlag. Farven er junglegrøn. Mål 120-45 x 100-55 x 210 væg 57-17. Regnfang og tagskæg 18 cm.

Kr. 257,00

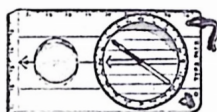
Thorkilds-Billy-can kr. 12,00
Hylster til do kr. 2,25
Bageplade kr. 1,25
Løst greb kr. 2,25

KIT-KAT madkar i en ny og forbedret udgave kr. 20,75
Hylster til do kr. 2,75

Enkeltmandsspade, 500 gr. kr. 8,75
Spadehylster, webbing, kr. 4,25

KOMPAS.

Silva type I 6 x 12 1/2 med vædske og lup . kr. 44,00
Silva type I5 armekompas med spejl kr. 59,75

KIT-KAT Ponsjo har flere anvendelsesmuligheder. I dette tilfælde regnslag og/eller hejklage.

Nylon, vægt 500 gr. kr. 92,50
P.V.C. på lærred, vægt 1600 gr. kr. 67,50

DET DANSKE SPEJDERKORPS DEPOT

NØRRE FARIMAGSGADE 39 . KØBENHAVN K Telf. PA 4526

Odense:

Klostervej 19
Telf. (09) 11 24 18

Århus:

Frederiksgade 69
Telf. (061) 3 36 13

Aalborg:

Danmarksgade 3
Telf. (081) 3 87 33

Depotet er korpsets egen forretning og giver bonus til korpsets afdelinger